

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשיב

ערב שבת קודש פ' משפטים, מבה"ח אדר א'
ה'תשס"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ח שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

ר' ישראל דוד ב"ר לייב ע"ה ציקמאן

נפטר ביום י"ד אלול ה'תשמ"ה

וזוגתו מרת רחל בת ר' פינחס ע"ה ציקמאן

נפטרה ביום כ"א טבת ה'תנש"א

ר' יצחק אהרן ב"ר וואלף ע"ה ספיוואק

נפטר ביום כ"ו ניסן ה'תשמ"ט

וזוגתו מרת חנה בת ר' דוד הכהן ע"ה ספיוואק

נפטרה ביום ח"י מ"ח ה'תשס"ד

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה ציקמאן

נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

וזוגתו מרת דינה רייזעל בת ר' יצחק אהרן ע"ה ציקמאן

נפטרה ביום כ"ה שבט ה'תשמ"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י נכדם ובנם

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

3

דבר מלכות

החידוש והנפלאות בנשיא דוד הגאולה / ממאמר ד"ה זה יתנו ג' - ע"פ משפטים תשמ"ח

9

זמן הגאולה

מתי יקראו השנה מגילה? / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

12

המעשה הוא הטיק

פעולת הפסק-דין בעולם / הוראות למעשה בפועל

13

ניצוצות של משיח

הרי המינוי כבר ה' / לקט פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

14

כתי"ק - פרסום ראשון

מדוע לעתיד-לבוא תהי' הלכה בבית שמאי' / צילום ממענה הרבי לשאלות המניחים

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדיייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' ש" ענת**

לעילוי נשמת החייל בצבאות השם
דודן ישראל ע"ה בן - יבדלו לחיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שחיו ואנונו
נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז
ולעילוי נשמת שמעון בן יהושע ע"ה ומוניק בת אליהו מיאדה ע"ה
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

- ב -

פעו, והרי אפשר שהוא פועה, ועכצ"ל דהתם איירי באופן שאין מקום לכאן ולכאן,
ויוודע בודאי שבאם יאמר להב"ד בודאי יסכימו עמו].

ועפ"ז, היכא שיש מקום בשכל להורות (ע"פ המדות שהתורה נדרשת בהם) לשני

הצדדים, כשב"ד אחר פוסק כך ואח"כ בא ב"ד שני ופסק באופן אחר - הפירוש בזה
הוא (לכאורה) ששני הפסקים הם אמת, והיינו, דהדין שצריך לעשות כהוראת הב"ד
שכדור זה אף שאפשר שאח"כ יבוא ב"ד אחר (או שאותו ב"ד גופא) יסתור את הדין

- היא לכאורה (לא רק בנוגע לעשי' בפועל, שצריך לעשות כהוראת הב"ד, אבל

אפשר שאינה הוראה אמיתית, כי אם) שהיכא שיש לפרש בשני פנים - שניהם הם אמת,

ובכל זמן (וכן בכל מקום), הנה לא רק שמפוייבים לעשות כהוראת הב"ד בזמן ומקום

זה, אלא שהחייב לעשות כן היא מפני שעכשיו (בזמן ומקום זה) כן הוא האמת. וגם

באם יבוא ב"ד אח"כ ויפסקו באופן אחר - גם אז לא יאמרו שהוראה הקודמת הייתה

פועה (ורק שהוצרכו לעשות כן). וכמו ב"ש וב"ה, שלע"ל יעמדו לפניו ויפסקו כב"ש

- ואעפ"כ פשוט לכאורה דמה שקיי"ל עכשיו כב"ה הוא מפני שעכשיו כן הוא באמת.

וע"פ כ"ז לא תסנונו א מהי כוונת כ"ק אד"ש כמה שמתק (בפתק הקודם) התיבות

"אליבא דאמת" וכחב "אף שאינו אמת".

ב) מהו הפירוש ביומא שם שמה יבוא ב"ד אחר וירבה בשיעורין (שיפסקו

השיעור הוא בכזית קטן) יצטרך להביא קרבן (וגם לפי פסקנת הגמרא שם דאין

צריך להביא קרבן הוא רק מצד הפסע ד"לא שב מידיעתו"), דלכאורהו מכיוון שהא

דקיי"ל עכשיו שהשיעור הוא בכזית בינוני הוא בודאי אמת, ואפילו באם אח"כ

יבוא ב"ד וישטוק (ע"פ ליפורד באחת מן המדות) שהשיעור הוא בכזית קטן יהי' זה

רק מכאן ולהבא, היינו שגם אז לא יאמרו שהפס"ד דכזית בינוני (שבטעם כל

הדורות) ~~לעולם~~ הי' בשעות א"ו, ולמה יחויבו בקרבן?

ומאי שנא פהא דלע"ל מהי' הלכה כב"ש, ופשוט לכאורה שלא יצטרכו כפרת

על מה שעשו עכשיו כב"ה? *הי' ק"מ האמת וזאתו עליון היצור לאמר*

(כמל"ם הל' שבגמ' רפ"ב משמע שהגמרא ביומא שם "שמה יבוא ב"ד וירבה

בשיעורין" הוא - שאז, הדין דעכשיו (כזית בינוני) יהי' לו גדר דב"ד ששגנו

בהוראתן).

הי' ק"מ האמת וזאתו עליון היצור לאמר

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5386
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

המדור מוקדש לזכות מתפללי בית הכנסת "מרכז תורה וחסד", לוס אנג'לס
ולזכות רב בית הכנסת הרב ירון בוגנים וזוג' וב"ב שחיו והרב משה בוגנים ומשפ' שחיו - עיה"ק צפת
שיובו לקבל פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משית עזקנו בפועל ממש תיכף ומיד ממ"ש

מדוע לעתיד-לבוא תהי' הלכה כבית שמאי?

בקשר עם השיחה המובאת במדור "זמן הגאולה" דגליון זה אודות שינוי הפסק בבית דין בנוגע לשנה מעוברת, הננו מביאים בזאת צילום (מוקטן) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות המניחים בענין שינוי ההלכה לעתיד לבא (וראה עוד בענין זה בקונטרס "תורה חדשה" ה'תנש"א (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 566 וכן בהתוועדויות תשמ"ה ח"ה ע' 3028)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בתחלת העמוד הקיף כ"ק אד"ש מה"מ את התיבות "הפסקים הם אמת" וסימן: !?
על שאלתם: ומאי שנא מהא דלע"ל תהי' הלכה כב"ש, ופשוט לכאורה שלא יצטרך כפרה על מה שעשו עכשיו כב"ה?

כתב כ"ק אד"ש מה"מ: **כי הם הרבים באותה שעה** { אחרי **רבים** להטות דכשנשתנה המספר ושתנה הפס"ד.

והוסיף בצד העמוד: **הרי כ"ז (מושלל!*) בתכלית.**

(* תיבה זו אינה ברורה בצילום שלפנינו.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת ר' יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה וזוג' מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה

ולעילוי נשמת אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה

ולעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת חי' רחל בת שפרינצא שנאל

ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתי'ה רות בת שרה - לזרעא חי' וקיימא

ולזכות רחל יפה בת מינדל ושושנה חסי'ה בת מינדל - לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל

- לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון, ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' - לברכה

והצלחה בגשמיות וברוחניות, ולזכות צבי בן חי' רחל - לרפואה שלימה וקרובה

ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

החידוש והנפלאות בנשיא דור הגאולה

בדור זה יהי' חידוש לגבי דור המדבר שהרי דור המדבר לא זכו לכניסת הארץ ולואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים וענין זה הי' רק אצל הדור שלאחריו משא"כ בגלות זה יזכו לזה דור האחרון של הגלות שהוא הוא הדור הראשון של הגאולה ● מצד אחד הרי אכשור דרי בתמי' ומכיון שזהו הדור האחרון של הגלות הרי ירידת הדורות היא למטה ביותר ויחד עם זה הרי בדור זה תהי' הגאולה שזהו ענין חדש לגמרי ● הנשיא של דור זה יש אצלו ענין החידוש והנפלאות באופן מיוחד לגבי הנשיאים בכל הדורות שלפני-זה ● קטע ממאמר ד"ה זה יתנו גו' שנאמר בש"פ משפטים שקלים מבה"ח אדר ה'תשמ"ח - בלתי מוגה

זבחים ועולות, וכתיב⁵ ויהי בשלח פרעה את העם וגו', משא"כ כנען הי' בתכלית הירידה (גם לאחר מ'ת⁶, לאחר ביטול הגזירה⁷ דעליונים לא ירדו למטה כו'), וע"י כיבוש יהושע נעשה בהם ההפיכה מארץ כנען לארץ ישראל.

ואילו זכו היתה אז גאולה שלימה ונצחית שאין אחרי' גלות⁸ (באם היתה הכניסה לארץ ע"י משה רבינו⁹), כולל הענין דחיים נצחיים שע"י תחיית המתים, ומה שלא הי' כן בפועל

[.] ויש-לומר, שכעין זה מצינו גם בדור המדבר, שהי' ענין של העדר החיים בדור המדבר לפני הכניסה לארץ ישראל, וגם אצל משה רבינו, הרי א', ירידה זו בבחי' היפך החיים פעלה בירור גם במקום הכי תחתון, וב' עי"ז נעשה אח"כ העלי' דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, ועד שזה הי' הכנה לכיבוש ארץ כנען לעשות ממנה ארץ ישראל, היינו לא רק לעשות ארץ ישראל ברוחניות¹ בעולם הנשמות, אלא יתירה מזו, בארץ כנען שמעשי' מקולקלים מכל האומות², ואפילו מארץ מצרים³, שהרי ארץ מצרים כבר נתבררה לפני מ"ת כמ"ש⁴ גם אתה תתן בידיו

(5) ר"פ בשלח.

(6) כי אף שנאמר בשירת היום "נמוגו כל יושבי כנען" (בשלח טו, טז) הרי כיבוש כנען בפועל הי' לאח"ז.

(7) שמו"ר פי"ב, ג.

(8) זח"ג רכא, א. וראה גם עירובין נד, א. שמו"ר רפ"ב.

(9) שער התשובה לאדהאמ"צ ח"ב חינוך בתחלתו.

ארה"ת ואתחנן ע' סה. צג. וש"נ.

(1) נפתגם הצ"צ - אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"א ע' תפה.

(2) תוי"כ פרש"י ורמב"ן אחרי יח ג.

(3) רא"ם שם.

(4) בא י, כה.

הוא משום שלא זכו. אבל לאחר ריבוי העבודה במשך זמן הגלות, כולל העבודה במקום הקליפות והעדר החיים שבה, שיש בה ב' הענינים הנ"ל. א' בירור במקום הכי תחתון. וב' שעי"ז נעשה הכנה לעלי' דתחיית המתים, שאז יהי' עיקר ושלימות הגילוי דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, חיים נצחיים שאין אחריהם הפסק, שתחיית המתים הוא דוקא מעצמותו ית'¹⁰, הרי עתה יזכו לתחיית המתים ולא רק תחיית המתים (המשכת חיים נצחיים מעצמותו ית') באופן כללי, אלא גם באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל, לנשמה זו ולגוף זה עם כל רמ"ח אברים ושס"ה גידים וחלקו בעולם וכו'. וע"ד המבואר בדרושי אדמו"ר האמצעי¹¹ בנוגע להתבוננות, שאינו מספיק ההתבוננות באופן כללי וצריכים גם להתבוננות באופן פרטי, כמו"כ הוא גם בענין תחיית המתים שזה יהי' לא רק באופן כללי אלא גם באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל בפרט. והיינו, שבדור זה יהי' חידוש לגבי דור המדבר, שהרי דור המדבר לא זכו לכניסת הארץ ולואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, וענין זה יהי' רק אצל הדור שלאחריו, משא"כ בגלות זה יזכו לזה דור האחרון של הגלות שהוא הוא הדור הראשון של הגאולה.

והענין בעבודה, הנה ארז"ל¹² לא ניתנו המצוות אלא לצרף בהן את הבריות (ע"ד מ"ש הרמב"ם¹³ מצות התורה ניתנו לתקן הדעות וליישר כל המעשים). ובה גופא צ"ל עליות תמידיות בהתיקון והצירוף. ומזה מובן במצות מחצית השקל לכפר על נפשותיכם, בירור התחתון (הזאב) ועליית הקדושה (השועל), שגם זה שייך לעבודת האדם. וי"ל שזה מובן

10 ד"ה נר חנוכה עת"ר (סה"מ עת"ר ע' ק). כנשר יעיר קנו תרע"ח (סה"מ תרע"ח ע' כח). יחינו מיומיים תש"א (סה"מ תש"א ע' 47 ואילך).

11 שער היחוד פ"ד ואילך.

12 ב"ר רפמ"ד.

13 סוף הל' תמורה.

ע"פ משנת¹⁴ למה שלפני תחיית המתים צריך להתקיים מ"ש¹⁵ ואל עפר תשוב¹⁶, הרי בזמננו הכוונה בזה היא לעבודת הביטול כעפר, כמו שאומרים בתפלת כל יום ונפשי כעפר לכל תהי', היינו שבעבודת כל יום צ"ל ענין הביטול כעפר (וכמארז"ל¹⁷ שוב יום אחד לפני מיתתך כו' ושוב היום שמא ימות למחר ונמצא כל ימיו בתשובה, שע"י עבודת הביטול, ישנו ענין זה בעבודה הרוחנית בכל יום כנשמה בגוף, שמאן דנפל מדרגי' איקרי מית¹⁸), וע"י ביטול זה שהוא כעפר, ביטול בתכלית, נפעל עליו זה דבירור התחתון ביותר והעלי' הבאה עי"ז (בדוגמא לעליית ריב"ז קודם מיתתו שנעשה ע"י בכייתו כנ"ל), גם כאשר האדם הוא נשמה בגוף. ובביטול זה גופא צ"ל עליות תמידיות (כנשמה בגוף), שהרי עולים והולכים תמיד באופן דילכו מחיל אל חיל¹⁹, ובין כל דגא ודרגא צ"ל ענין הביטול, ע"ד הביטול ע"י נהר דינור בין עלי' מעולם לעולם²⁰.

ויש לקשר זה גם עם פרשת השבוע, פ' משפטים, ע"פ המבואר בזה ריש פרשתנו, ואלה המשפטים כו' אלן אינון סדורין דגלגולא כו' דנשמתינן כו', וכמבואר שם סדר ירידת הנשמה ועלייתה למעלה וכו'. דגם בזה נקודת הענין היא שע"י הירידה במקום הכי תחתון (עד להסתלקות הנשמה מהגוף) באה העלי' ע"י²¹. וכמו שהוא בכללות הענין דפ' משפטים דארז"ל²² ואלה מוסיף על

14 קונטרס משיחות ש"פ בא בסופו. ושי"ג.

15 בראשית ג, יט.

16 שבת קנב, ב.

17 אבות פ"ב מ"י. שבת קנג, א.

18 ראה זח"ג קלה, ב. לקו"ת חוקת נז, רע"א. ועוד.

19 ראה לקו"ש ח"י ע' 211.

20 תתלים פד, ח. וראה בספר מסופה. שו"ע אה"א א"ח סק"ה.

21 ראה תו"א מקץ לב, ד. ועוד.

22 ראה בפרטיות יותר - בהשיחה לאחר המאמר.

23 פרש"י ריש פרשתנו.

הרי המינוי כבר הי'

והרי המינוי דדוד מלכא משיחא כבר הי', כמ"ש "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", צריכה רק להיות קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בשלימות הגילוי - בגאולה האמיתית והשלימה.

וכל זה יהי' תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשנ"א - מוגה)

באים בדרישה ותביעה להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת"

אע"פ שנמצאים עדיין בחשכת הגלות, וכבר "כלו כל הקיצין" ועדיין לא בא, מ"מ, מקיימים ציווי התורה (שהוא גם נתינת-כח) "מרבם בשמחה", ואדרבה, עי"ז שמקיימים הציווי "מרבם בשמחה", באים בדרישה ותביעה (כביכול) להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת" - כיון שתיכף ומיד תבוא הגאולה האמיתית והשלימה, שאז תהי' שמחה אמיתית, "שמחת עולם על ראשם", עד שתתעורר השאלה: למה ממתנינם בהשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע") עד לימי הפורים!

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר ה'תשנ"א - מוגה)

מהי אשמתם דכל הדורות שאינם יכולים לפעול לקירוב הגאולה

ומזה מובן גודל האחריות בהשתדלות ע"ד עשיית "מקדש מעט" - מכיון שענין זה נוגע לזירוז בנין ביהמ"ק והגאולה האמיתית והשלימה לכל עם ישראל, כולל גם בני' דכל הדורות שלפנ"ז, שגם הם ממתנינים ומצפים בקוצר רוח - "עד מת" - לגאולה האמיתית והשלימה, ומהי אשמתם שאינם יכולים לפעול לקירוב וזירוז הגאולה, אלא צריכים להמתין לפעולה האחרונה ד"צחצוח הכפתורים" שיכולה וצריכה להעשות ע"י נשמות בגופים דוקא, שמצד זה ניתוסף עוד יותר בגודל האחריות דסיום וגמר "מעשינו ועבודתינו".

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר התשמ"ח - בלתי מוגה)

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

פעולת הפסק-דין בעולם

[. .] הסיבה האמיתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד חיוב השכלי ("משפטים"), שהרי חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפנ"ז, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים".²

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי"³ – פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע מחליטים ומכריזים מדעתם ("ו"בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

[. .] ויה"ר והוא העיקר – שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תבוא בפועל ממש ותיכף ומיד ממש,

ובודאי שאין צורך להמתין עד חודש ניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לשבט, כיון שמש"ח צדקנו בא בשבת מברכים חודש אדר ראשון, בסיומו של חודש שבט, ז"ך שבט, ובפרט ביום השבת לאחר חצות, בזמן המנחה וסעודה שלישית, שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי.

כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד" [כולל גם הר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבעש"ט) דוד (מלכא משיחא)⁵], וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש כפשוטו, ממש ממש ממש.

(קטעים משיחות ש"פ משפטים, ז"ך שבט, מבה"ח אדר א' ה'תשנ"ב - מוגה)

(1) נוסף לכך שגם חיוב שכל האדם הוא כתוצאה מחכמתו של הקב"ה, כנ"ל [סה"ש שם ע' 366] ס"ה.
(2) ומרומז גם בכך שהחלטה והכרזה זו נתקבלה במקום שבו מתנוסס ובכותל הגלוי דהבנין הפסוק "וכתתו חרבותם לאתים" – שבו מודגש שהחלטה והכרזה זו (שהיא תכלית ומטרת קיומו של מקום זה) מיוסדת על פסוק בתורה, "מסיני".

(3) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.
(4) ד"אע"ג דאינהו לא חזו מגליהו חזו" (מגילה ג, א).
(5) ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה – שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ראה לעיל [סה"ש תשנ"ב] ח"א ע' 265-66), ועל סדר הקירבה אלינו – משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדני"ע).

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' יחיו

הראשונים מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני, היינו שיש כאן חידוש ובידור, דגם משפטים אלו הבאים לאחרי סיני, ולכאורה יש הפסק ביניהם לסיני, דבסיני הי' חירות ממלאך המות²³, ואח"כ בא מצב של העדר החירות וכו', ומשום זה יש קס"ד שבהדינים שבפרשת משפטים (בנוגע לענינים בלתי רצויים, עד לנזקי נפש, מכה איש ומת²⁴) לא ישנו העילוי (חירות) דסיני, הרי החידוש הוא שגם בהם פועלים שיהיו מסיני, ואדרבה, עי"ז נעשה עילוי והוספה ויתרון בהאור, ואלה מוסיף על הראשונים, ובאפן דזאלה המשפטים אשר תשים לפנים²⁵, לפנימיותם²⁶, עד להמשכה מפנימיות הכתר, בחי' עתיק²⁷, שמשם נמשך חיים נצחיים²⁸, שלמעלה מענין וגדר השינויים²⁹, דלית שמאלא בהאי עתיקא וכולא ימין³⁰.

וע"פ כל הנ"ל יש לבאר גם ב' הענינים הסותרים לכאורה שבמחצית השקל, שמצד אחד נותנים מחצית דוקא, ומצד שני צ"ל נתינה אחת, כי תוכן עבודה זו הוא להמשיך האחדות (דנפש האלקית כו') במקום הפירוד וההתחלקות (מחצית)³¹, בירור נפש הבהמית כו', ואדרבה, דוקא ע"י הירידה למקום הפירוד וההתחלקות מתגלה אמיתית ענין האחדות. וי"ל שזהו גם מה שבנתנת מחצית השקל

(23) שמו"ר פמ"א, ז.
(24) פרשתנו כא, יב.
(25) ריש פרשתנו (שם, א).
(26) תו"א פרשתנו עה, ג. תו"ח שם תט, רע"א. ועוד.
(27) ראה תו"א שם. אוה"ת פרשתנו ע' א"עה. ס"ע ע' א'קב ואילך.
(28) כידוע שטל שעתיד הקב"ה להחיות בו המתים (שבת פח, ב) הוא טלא דנטיף מעתיקא קדישא "זח"ג קח, ב. וראה דרושים שבהערה 60).
(29) ראה המשך באתי לגני השי"ת פ"י. וראה ד"ה באתי לגני שנה זו (ביאור בפרק ח"י).
(30) זח"ג קכט, א (באד"ר).
(31) ראה אוה"ת תשא ע' א'תתקיד.
(32) ראה גם סה"מ תשי"א ע' 31 בהערה. לקו"ש חי"ח

ישנם ב' ענינים³², דמצד אחד הרי זה ממון הציבור, שצריך למסור אותו לציבור יפה יפה³³, ואעפ"כ נחשב כחלקו של כאו"א כחלק פרטי שלו³⁴ (כמו שאמר משה אל תפן אל מנחתם כי יש לאלו חלק בתמידי ציבור³⁵), היינו שפועלים התאחדות גם במקום ההתחלקות.

ובזה יש לבאר (ע"ד הרמז) מ"ש הרמב"ם בהל' תפלה³⁶, שטעם תקנת תפלת שמונה עשרה היא מפני העלגים, דעלג פירושו הוא (כמ"ש הרמב"ם עצמו לקמן³⁷) מי שקורא לאל"ף עי"ן ולעי"ן אל"ף. ויש לומר הביאור בזה (למעליותא³⁸) בעבודת האדם, דתפלות במקום קרבנות תקנום³⁹, וכשם שקרבנות (בזמן המקדש) שהקריבו ממחצית השקל (כנ"ל) ביררו את נה"ב והמשיכו אחדות במקום ההתחלקות, כן הוא ע"י תפלה (ובעיקר שמו"ע⁴⁰) בזמן הזה⁴¹. וענין זה מתבטא גם בקריאת אל"ף⁴² ועי"ן בתפלה⁴³,

ע' 114. חכ"ד ע' 139. ועוד.
(33) ר"ה ז, ריש ע"ב. וש"ב.
(34) ראה לקו"ש ח"ב ע' 653. וש"ב.
(35) קרח טז, טז ובפרש"י שם, מדמדב"ר פ"ח, ג.
(36) פ"א ה"ד. - משיעורי הרמב"ם דחודש זה (חודש שבט), ט"ז שבט.
(37) הל' תפלה ספ"ח.
(38) להעיר מברכות לב, א. מגילה כד, ב. וראה תורת לוי"צ ע' רנא. ולהעיר גם משל"ה לה, סע"א ואילך. הובא באוה"ת נ"ך ע' א'קז.
(39) "מכמבאר בגמ' רפ"ד דברכות דכ"ו ע"ב, ריב"ל אמר תפלות כנגד תמידים תקנום, וכפ" הרמב"ם פ"א מה' תפלה דין ה', וע"ש בכ"מ" (הגהת הצ"צ לתו"א שבהערה 41 - אוה"ת שם ע' א'תתפג).
(40) ראה אוה"ת תשא ע' א' תתפו.
(41) תו"א תשא (בהוספות) קיא, ג. וראה אוה"ת שם ע' א'תתתפה.
(42) להעיר מאוה"ת שם ע' א'תתקוב. ועוד. וראה ס' הערכים חב"ד מערכת אותיות אות אל"ף סו"ס יז (ע' רכה ואילך). וש"ב.
(43) בהבא לקמן - ראה הביאור בזה ש(בתפלת ק"ש) "ועד" הוא "אחד" בחילופי אותון (זח"ב קלד, א. ובמק"מ

דאל"ף מורה על ענין האחדות⁴⁴ ועי"ן מורה⁴⁵ על התחלקות (עד שע"ן מורה על ז' מדות (כלולות מעשר) (דהנ"ב⁴⁶). וכמו שמצינו ביעקב אבינו, שיעקב עצמו ה' אחד ושלם (עד שהיתה מטתו שלמה⁴⁷), ואח"כ בעת הירידה למצרים יצאו ממנו שבעים נפש, עד שכדי השלים מנין זה הוצרכו ליוכבד שנולדה בין החומות⁴⁸. והיינו, שבשביל הירידה למצרים לברר את העולם, ה' צ"ל ביעקב ההתחלקות למספר ע', אבל יחד עם זה שלימות העבודה היא להמשיך האחדות (אל"ף) בהריבוי (עי"ן⁴⁹), עד שדוקא בהריבוי מתגלה אמיתית ענין האחדות⁵⁰. וענין זה נמשך מיעקב אבינו לכל אחד מישראל, כדאיתא באגה"ק⁵¹ שהיתה נשמתו כלולה מנפש כל ישראל. וכמו שהוא בנוגע לאחדות ישראל עם קרובו, כמו"כ הוא גם בנוגע לאחדותו של הקב"ה, שעבודתם של ישראל

שם) - ראה בארוכה אמרי בינה שער הק"ש פ"ע ואילך. תשובות וביאורים סי"ג. וש"נ. ולהעיר ש"שמע" (שקאי על שלימות האחדות, "שמע... אחד") הוא אותיות "שם ע", ועי"ן רבת.

44 ראה סמ"ק הובא בב"י או"ח סי' סא. שו"ע ודאדה"ז או"ח שם סי' נ. וראה לקו"ת תזריע כג, ג. ובארוכה - ס' הערכים חב"ד מערכת אותיות אות אל"ף ע' ואילך. וש"נ.

45 ראה בארוכה ספר הערכים חב"ד שם אות עי"ן. וש"נ.

46 לקו"ת בחוקותי מז, ריש ע"ד. אוה"ת בחוקותי ע' תרלו. האיזנו ע' א'ת.רס. ד"ה אם בחוקותי תרכ"ו ותר"ל פ"ג. ד"ה משה קבל תש"ב פ"ד.

47 ויק"ר פל"ו, ה. פרש"י ויחי מז, לא. וראה פסחים נו, א. תו"כ בחוקותי כו, מב. ספרי ואתחננו, ד. האיזינו לב, ט. ברכה לג, ב.

48 ב"ב כקג, ב. ב"ר פצ"ד, ט. פרש"י ויגש מו, טו. כו. במדבר ג, טו. פינחס כו, נט.

49 וראה של"ה קסד, ב.

50 ראה תו"ח נח ד"ה ויהי כל הארץ פכ"ז ואילך. סהמ"צ להצ"צ מט, א (במהדו"ת). ד"ה מי מדד תרס"ב. לקו"ש חיי"ט ע' 136. ועוד.

51 ס"ו.

היא להמשיך האחדות בריבוי, וכמ"ש הרמב"ם⁵² שכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם (ועד יתוש קטן בטבור הארץ⁵³) לא נמצאו אלא מאמיתת המצאו, תכלית האחדות [ולהעיר, שגם תיבת אמיתת מתחלת באות אל"ף]. וזהו תוכן עבודת מחצית השקל, שע"י הירידה בבחי' התחלקות ממשיכים בהם בחי' האחדות ובתכלית השלימות.

והנה כאמור לעיל שהצד השוה בדרושי פ' שקלים מרבותינו נשיאינו שבכל דור הוא, שע"י הב' חצאין נעשים שקל א'. ונוסף לזה, מכיון שאין בית המדרש בלא חידוש⁵⁴, בטח יש חידוש בדרושי הנשיא שבכל דור לגבי הדרושים שלפניו. [ובפרט שכן הוא בכללות עניני הנשיאים, שנוסף לזה שכל נשיא ונשיא הוא ממלא מקומו של הנשיא הקודם, הרי יש אצלו גם ענין של חידוש, דכן הוא בכל הנשיאים עד לנשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, דנוסף לזה שה' בן יחיד וממלא מקום וכו', היו אצלו גם חידושים לגבי הדור שלפניו. ובפרט בדור זה האחרון שהוא הדור האחרון של הגלות שנעשה אח"כ הדור הראשון של הגאולה, הרי דור זה עצמו יש בו ב' הענינים, דמצד אחד הרי אכשור דרי בתמי⁵⁵, ומכיון שזהו הדור האחרון של הגלות הרי ירידת הדורות היא למטה ביותר, ויחד עם זה הרי בדור זה תהי' הגאולה שזהו ענין חדש לגמרי, וכמ"ש⁵⁶ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כידוע הפירוש בזה⁵⁷, שהנפלאות דלע"ל יהיו נפלאות (בבחי' פלא) אפילו לגבי הגילוי דיציאת מצרים, דביצי"מ אמרו⁵⁸ אני ולא מלאך כו' אני ולא שרף כו' אני ולא

52 בריש ספרו יד החזקה - ריש הל' יסודי התורה.

53 שם פ"ב ה"ט.

54 תגיגה ג, א. ועוד.

55 יבמות לט, ב. חולין צג, ב.

56 מיכה ז, טו.

57 אוה"ת עה"פ שם.

58 הגדה של פסח פיסקא ד"ה ויוציאנו.

וקדש²¹), ועד"ז הוא ענין עיקרי בגאולה העתידה, ובפרט שבה קשור הענין ד"הם עתידים להתחדש כמותה²².

במילא ישתדלו - מיד כשתבוא הגאולה ויהיו ה"שופטיך" והעדים - לקדש את החודש. והעדים שרואים את המולד חייבים - אפילו בשבת, אפילו אם הדבר כרוך בחילול שבת²³ - לבוא בריצה באופן המהיר ביותר לבית-דין ולומר להם "כזה ראינו", ואין בזה שום הגבלות כיצד ירצו העדים, אם אפשר בטיסה - צריכים לטוס, ובלשון חז"ל²⁴ - "גמלא פרחא",

[בנוגע ל"דרך רחוקה"²⁵ (ט"ו מילין - שיעור מהלך אדם בינוני ביום²⁶) בקרבן פסח, הדין הוא²⁶ שמתחשבים רק בהליכה רגלית ולא ב"גמלא פרחא" וכיו"ב; אבל עדים שראו את הלבנה צריכים לבוא באופן הכי מהיר, אפילו ב"גמלא פרחא"],

במילא, בודאי יבואו העדים בטיסה (או באיזה אופן שיהי') לבית דין ויאמרו "כזה ראינו", וב"ד יחקרו אותם, ואם יודע שזו עדות אמיתית - יקדשו ב"ד את החודש.

ואזי יתכן שיבחרו לעשות בשנה זו רק חודש אדר אחד (ולא שנה מעוברת), ובחודש אדר זה יהי' מקרא מגילה וכו'.

ד. לאחרי כל החשבונות הנ"ל - שהם כולם הלכות ברורות בתורה - הרי זה דבר הפשוט לכל יהודי שהגאולה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, עוד לפני המולד שיחול מחר (בערך) בשעה שתים-עשרה בצהריים, ואזי יהי' קידוש החודש ע"פ הראי', שהרי כל יהודי הוא מאמין בן מאמין בהקב"ה, בתורה ובהלכות הנ"ל שהם פסקי דינים מפוסקים אמיתיים שיש בהם כל התוקף של מ"ע ומל"ת, כנ"ל.

במילא מובן, שאצל יהודי לגמרי לא תמוה לומר שהגאולה באה ברגע כמימרא, אע"פ שבינתיים נמצאים בגלות.

ומה שרואים שכשמדברים דברים אלו ישנם יהודים הנבהלים ותמהים תמי' הכי גדולה - אין זה בגלל שעצם הדבר הוא תמוה, אלא כיון שהם אינם רגילים לחשוב על הגאולה, במילא בשבילם זה דבר תמוה!

וכפי שרואים בפועל, שישנם ענינים שאינם תמוהים מצד עצמם, אלא כאשר אחד אינו רגיל אליהם, הרי הם דבר תמוה אצלו.

כך גם בעניננו: עצם הדבר שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא אינו דבר תמוה ואפשר להסביר זאת בשכל, אפילו בשכל של נפש הבהמית, רק היות שכבר משך זמן רב הוא אינו חושב כלל על הגאולה, אלא רק על ענינים אחרים - אמנם ענינים כשרים ו"גלאט כשר", אך אין להם שום שייכות לגאולה - אזי הרגל נעשה טבע שני²⁷, או יותר גרוע מזה; ועד כדי כך הוא לא רגיל לחשוב על הגאולה, שכאשר נכנסים לפתע פתאום ואומרים לו המשיך השיחה בסוף עמוד 8

21 פרש"י עה"פ.

22 פסחים צב, ב. רמב"ם הל' קרבן פסח פ"ה ה"א ואילך.

23 פסחים צג, ב ואילך. רמב"ם שם ה"ט.

24 שבילי אמונה נ"ד ש"ב. פחד יצחק בערכו. תניא

25 פט"ד. פט"ז (כא, א).

21 פרש"י עה"פ.

22 סדר קידוש לבנה - מסנהדרין מב, א.

23 רמב"ם הל' קידוה"ח פ"ג ה"ג ואילך.

24 יבמות קטז, א. מכות ה, א. ועוד.

25 פט"ד. פט"ז (כא, א).

כבר עשה תשובה; אפילו ה"מרה-שחורה'ניק" הגדול ביותר לא יחשוד שבין כלל ישראל אין אפילו יהודי אחד ויחיד שלא עשה תשובה, ובפרט כשעומדים ביום השבת, שאפילו עם הארץ אינו משקר בשבת¹¹, כלומר, שבשבת מאירה האמת, שזה קשור גם עם ענין התשובה – שראיית האמת מביאה אותו לעשות תשובה.

ובפרט שבהלכה זו ברמב"ם כתוב ש"הבטיחה תורה שישראל עושין תשובה בסוף גלותן", ואזי "מיד הן נגאלין".

נוסף לכך, ישנה הלכה אחרת ברמב"ם¹², שכאשר אדם אחד "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה". ומזה גם מובן, שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא, מאחר וזה תלוי ביחיד שיעשה מצוה אחת.

ג. רואים מההלכות הנ"ל, שע"פ הלכה יכולה לבוא הגאולה תיכף ומיד ממש, בלי שום הפסק זמן!

ובמילא אין כל פלא מדוע אומרים שעוד בשבת זו לפני המולד – תבוא הגאולה, ואז יתכן שיקבעו שבשנה זו יהי' רק חודש אדר אחד שבו מחוייבים במקרא מגילה –

שהרי המולד יהי' (כפי שהכריזו לפני "ברכת החודש") ביום הראשון בשעה שנים עשרה וכך וכך דקות וכך וכך חלקים, ואפילו כשלוקחים בחשבון את ההפרש של שש או שבע שעות מזמני היום והלילה בארץ ישראל [שבנוגע למולד הלבנה "אין אנו סומכין אלא על בני ארץ ישראל וקביעתם כו"¹³, לא כפי שזה בנוגע לקביעות השבת, המועדים וזמן ק"ש וכו', שהם "בכל מדינה ומדינה לפי זמן הימים והלילות שלה"¹⁴] – הרי עדיין נותרו כמה וכמה שעות עד למולד,

וכיון שהגאולה יכולה לבוא "מיד" ממש, אם-כן יש מספיק זמן שהגאולה תבוא כו"כ שעות קודם המולד, וכשתבוא הגאולה יהיו מיד משה ואהרן עמהם¹⁵, וכן "ואשיבה שופטיך כבראשונה"¹⁶ [שהרי אין כל סיבה לדחות דבר טוב], וה"שופטיך" יוכלו מיד לישב במקומם אשר בלשכת הגזית¹⁷ אצל המזבח¹⁸, מאחר וכמובא בכמה מקומות¹⁹ – בית המקדש בנוי ועומד למעלה וכשתבוא הגאולה מיד ירד ביהמ"ק מלמעלה (ואין צורך לבנותו), במילא הדבר יכול להתרחש תיכף ומיד ממש בלי שום הפסק זמן;

ומכיון שיקום מיד בית דין ("שופטיך") בארץ הקודש אצל המזבח שבכוחם לקדש את החודש ע"פ הראי', ובודאי ימצאו אנשים הראויים להיות עדים שילכו לחפש את הלבנה – כי אז תהי' מצוה לקדש את החודש ע"פ הראי' דוקא, ובודאי ישתדלו בכל אופן שיהי' לקדש מיד את החודש,

דהרי מצות קידוש החודש אינה סתם מצוה אלא ענין הכי עיקרי, כפי שרואים זאת ביציאת מצרים שקידוש החדשים הי' הציווי הראשון ("החודש הזה לכם"²⁰, "כזה ראה

11 ירושלמי דמאי רפ"ד.
 12 הל' תשובה פ"ג ה"ד.
 13 רמב"ם הל' קידוש החודש ספ"ה. וראה ספ"ח. ועוד.
 14 שו"ע אדה"ז או"ח מהדו"ב ס"א ס"ח. ועוד.
 15 תוד"ה אחד – פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.
 16 ישע"י א, כו.

השליח אני ה' אני הוא ולא אחר, ששולל כאן ד' מדרגות, גם עולם ה'ד', עולם האצילות⁵⁹, היינו שהי' גילוי העצמות, ומ"מ הגילוי דלע"ל הוא בבחי' נפלאות לגבי גילוי זה. וטעם הדבר מובן ע"פ הידוע (ומבואר לעיל) שכל ירידה היא לצורך עלי', ולפי ערך גדול הירידה כך היא העלי' הבאה על ידה⁶⁰, ולכן הי' ביצי"מ גילוי עצום זה, משום שבא לאחרי ירידה לערות הארץ⁶¹ וקרב הארץ⁶² וכו', אמנם הירידה בגלות האחרון היא למטה יותר⁶³, ולכן העלי' מירידה זו היא נעלית יותר⁶⁴. ומזה גם מובן בנוגע לנשיא הדור, שממנו נמשך החיות והכח כו' לכל אנשי הדור⁶⁵ לעבוד עבודתם, שהנשיא של דור זה (האחרון בגלות והראשון של הגאולה) יש אצלו ענין החידוש והנפלאות באופן מיוחד לגבי הנשיאים בכל הדורות שלפנ"ז]. וכמו שהוא בכל עניני התורה, שכל הענינים נמסרו למשה מסיני, ויחד עם זה הרי צ"ל בהם ענין של חידוש⁶⁶, בכל יום יהיו בעיניך חדשים⁶⁷ (ולא רק כחדשים⁶⁸), ועד להחייב דלאפשא לה⁶⁹,

59 לקו"ת צו יב, ג.

60 אוה"ת נ"ך ע' א"צ. ד"ה נחמו עת"ר (סה"מ עת"ר ע' ריט. רכו). ושי"נ לד"ה לסוסתי בלקו"ת (שה"ש יא, ג) ותקס"ד (סה"מ תקס"ד ע' כה ואילך).

61 מקץ מב, ט.

62 וארא ח, יח.

63 ראה יומא ט, ב. מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תנב ואילך. ד"ה אין הקב"ה בא בטרוניא תרמ"ח. תרפ"ה. ד"ה אני ישנה תש"ט. ועוד.

64 סה"מ תקס"ה ע' תצה ואילך.

65 ראה תניא פ"ב. ועוד.

66 וענין החידוש (שבתורה) נמשך מתורה בכל עניני עבודה, גם בעבודת התפלה (שהיא עיקר ענין העבודה). היינו, דאף שמהחילוקים בין תורה ותפלה הוא, שבתורה צ"ל חידוש, משא"כ בתפלה נוסח התפלה הוא בשוה בכל יום ובכל ישראל (ראה רמב"ם הל' תפלה פ"א) - מ"מ, עיקר התפלה היא עבודה שבלב (תענית ב, א), ובוזה צ"ל חידוש בכל תפלה.

67 פרש"י יתרו יט, א. עקב יא, יג. תבוא כו, טז.

68 ספרי ופרש"י ואתחנן ו, ו. - וי"ל שגם לאחרי

וכלשון רז"ל⁷⁰ כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני, לחדש דייקא (ובפרט שבמ"א⁷¹ הגירסא היא לומר וכיו"ב, וי"ל ששתי הגירסאות אמיתיות הנה, כי תחלה צ"ל "לומר", ואח"כ עולים מן הקל אל הכבד "לחדש" בתורה). וזהו הטעם מה שבכל אחד ממאמרים אלו מתחילים בענינים המשותפים שבדושי מחצית השקל, ורק אח"כ מבואר החידוש של נשיא זה, מכיון שהסדר הוא מן הקל אל הכבד.

ויהי רצון שע"י העבודה בכל ענינים אלו דמחצית השקל נזכה לתשא⁷² את ראש בני ישראל ע"י משה⁷³, נשיא דורנו, אתפשוטותא דמשה שבדור זה⁷⁴, וגואל ראשון הוא גואל אחרון⁷⁵, שעל ידו יהי' נשיאת ראש (ועאכו"כ חלקים שלמטה מהראש) של כל בני ישראל

העבודה ד"חדשים" ישנו הענין ד"כחדשים" (בכ"ף הדמיון) - למעלותא, למעלה מ"חדשים": לאחרי שמגיע ל"חדשים" ממש צ"ל חידוש נעלה יותר, שלגבי חידוש זה הרי החידוש שלפנ"ז הוא רק "כחדשים" (בכ"ף הדמיון). ע"ד הפירוש ב"כמי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שהנפלאות דלע"ל הם רק "כמי צאתך מארמ"צ" - למעלה מהנפלאות במצרים (כנ"ל בפנים).

69 זח"א יב, ב. וראה הל' ת"ת לאד"ה פ"ב ה"ב. אגה"ק סכ"ז (קמה, א).

70 ראה מגילה יט, ב. וכן הובא הלשון (כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש) ברוב דרושי חסידות ובכ"מ, ומהם: שו"ת רד"ך בית ה' חדר ג'. תורת העולה ח"ג פנ"ה. הקדמת ש"ך עה"ת (ג, ג). שער מאמרי רז"ל להארזי"ל למר"ד פ' חוקת. שער הגלגולים הקדמה יז. אות' לה"מ ר"פ תולדות (יא, ג). תניא קו"א ד"ה ולהבין פרטי ההלכות. ועוד.

71 ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמו"ר רפמ"ז. ויק"ד רפכ"ב. קה"ר פ"א ט (ב). פ"ה ח (ב). ועוד. וי"ל גם (ע"ד הנ"ל הערה 68) בזה, שלאחרי שמגיע לבחי' "לחדש", צ"ל חידוש נעלה יותר, שלגבי חידוש הזה הרי החידוש שלפנ"ז הוא בבחי' "לומר".

72 ר"פ תשא (ל, יב)

73 ראה תו"א תשא (בהוספות) קיא, ג. ועוד.

74 זח"ג רעג, א. תקו"ו תס"ט. ועוד.

75 ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנג, א. שער הפסוקים פ' ויחי, תו"א ריש פרשתנו. ועוד.

בלי יוצא מן הכלל (ולא ח"ו באופן דאל תפן אל מנחתם, כי משה אוהב ישראל הוא⁷⁶), בגאולה האמיתית והשלימה, ויקויים היעוד⁷⁷ הקיצו ורננו שוכני עפר בתחיית המתים. וכל זה נעשה תיכף ומיד ממש, כי כבר העיד נשיא דורנו⁷⁸ שכבר נגמרו כל הענינים וצריכים רק צופוצן די לעצטע קנעפלעך (לצחצח את הכפתורים האחרונים), ובוזה גופא, כבר צחצחו כפתור האחרון, מ'האט שוין צוגעפוצט דעם לעצטן קנעפל, ונוסף על זה היו גם ריבוי התפלות ובקשות וצעקות עד מתי, כמו שאומרים בתפלת העמידה בכל יום (גם בשבת ויו"ט) ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים (ובכל יום חול אומרים גם את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, לישועתך קוינו כל היום),

79 שבת י, א.

80 וראה תו"א שם קיא, ד.

81 תנחומא צו יג (הובא בפרש"י בהעלותך יב, ח). ספרי (הובא בפרש"י) דברים א, ז. פרש"י לך טו, יח. ב"ד פט"ז, ג.

82 רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ד.

83 ירושלמי ברכות פ"ד ה"ה. וראה רש"י (כת"י) מנחות פ, ב.

84 מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

76 מנחות סה, א.

77 ישעי' כו, יט.

78 שיחת שמחת תורה תרפ"ט.

המשך השיחה מסוף עמוד 11 (מדור "זמן הגאולה"):

(מ'פאָרט אים אַרײַן) שהנה בא משיח – הרי זו תמי' הכי גדולה אצלו!

הוא לומד תורה ומקיים מצוות, עוסק בדברים טובים, והעיקר – "חכם", וחכם אמיתי שחכמתו ניכרת במאכלו, בשתייתו, בהנהגתו²⁸ ובהליכתו לישון²⁹ וכו' – אבל אין לזה אצלו שום שייכות עם הגאולה!...

ה. וישנה על כך בחינה פשוטה:

כל אחד יתיישב לבדו בחדר סגור (בכדי שאחרים לא יראו מה קורה בפניו – וואָס טוט זיך ביי אים אויפן פנים), ויתבונן בעצמו אליבא דנפשי' בחשבון צדק [ואלה המשפטים – משפט צדק, "אשר תשים לפניהם" – "לפנימיותם"³⁰]: מתי היתה הפעם האחרונה שהוא חשב באמת, שהקב"ה לוקח אותו – אכן **אותו בעצמו** ("טאָקע אים אליין"), ומוציאו מגלות זה האחרון – אכן מגלות **הזה**, והוא הולך יחד עם משיח לגאולה האמיתית והשלימה!

וכאשר רק יתבונן בזאת בעצמו אליבא דאמת – הרי זה לבד יגרום לו להרהור תשובה, שעל-ידו נהי' מיד צדיק גמור, וכאשר "ישראל עושין תשובה" אזי "מיד הן נגאלין", ומביאים מיד תשועה והצלה לעולם כולו!

28 ראה רמב"ם הל' דעות רפ"ה.

30 ריש פרשתנו (משפטים). תו"א שם עה, ג. ועוד.

31 עקב יא, יב.

29 ראה שם ספ"ג.

מתי יקראו השנה מגילה?

הנחה: ועד הנחות התמימים. תרגום ועריכה: מערכת יחי המלך

א. לכאורה זהו דבר פלא:

יושבים ומדברים ב"קרירות" ("קאלט בלוטיק") שהגאולה האמיתית והשלימה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, עוד קודם המולד (ואזי יהי' קידוש החודש ע"פ הראי', במילא יתכן שמקרא מגילה יהי' בחודש אדר זה, כדלקמן ס"ג), בה בשעה שהמדבר ועאכו"כ השומעים תכננו כבר לפני שבת את תכניותיהם ליום ראשון, ליום שני ולימים שלאחרי זה – לפי מעמד ומצב הגלות!?

ואין לומר שסתם מדברים על הגאולה, כי לא חושדים ביהודי על דבר שכזה, ומה ירויחו מסתם דיבור.

ועל-כן, דרוש הסבר: איך יתכן לומר שהגאולה באה תיכף ומיד ממש, כאשר רואים את בני ישראל מתכוננים לעבודתם בזמן הגלות?

ב. והנה, ההסבר הכי טוב הוא כאשר זה קשור עם הלכה בפועל של פוסקים, בלשון ברורה ודרך קצרה¹ – שהרי עם פסק-הלכה שנתקבל בכל תפוצות ישראל² אי אפשר להתווכח, כיון שיש בו את כל התוקף של מצות עשה³ ("על פי התורה אשר יורוך"⁴) ומצות לא תעשה³ ("לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך"⁴).

והענין הוא:

ישנו פסק דין ברור ברמב"ם⁵, שכאשר ישראל עושים תשובה "מיד הן נגאלין", ומהמשך ההלכות שם⁶ מובן שהכוונה היא "מיד" ממש.

וענין התשובה יכול להיות "בשעתא חדא וברגעא חדא"⁷, כמובן מהפסק-דין בהלכה⁸ ש"המקדש את האשה על מנת שאני צדיק [גמור]⁹ הרי זו מקודשת מספק שמא הרהר תשובה בלבד", זאת-אוּמרת, אע"פ שעד אז הוא ה' ההיפך הגמור מצדיק, למרות זאת ע"י הרהור תשובה משך רגע קט – הופך להיות צדיק גמור! אלא שבנוגע לב"ד של מטה האשה ספק מקודשת, כיון שלא יודעים בוודאות האם הוא עשה תשובה¹⁰, משא"כ בנוגע ל"מיד הן נגאלין" (שבא ע"י תשובה) הרי זה תלוי בהקב"ה, ו"כלפי שמיא גליא" שהוא עשה תשובה, במילא "מיד הן נגאלין".

וזהו הרי דבר ברור, שבין כל היהודים בכל העולם כולו, ישנו יהודי אחד לפחות שבודאי

7 זח"א קכט, א ואילך. נתבאר בלקו"ש ח"כ ע' 86 ואילך.

8 קידושין מט, ב. רא"ש קידושין פ"ב ס"ד. שו"ע אה"ע סל"ח סל"א.

9 כ"ה באור זרוע סקי"ב. תניא פ"א. לקו"ת דברים א, ב.

10 ראה קרבן נתנאל לרא"ש שם. נ"כ השו"ע שם.

1 לשון הרמב"ם בהקדמתו לספר היד.

2 ראה רמב"ם הל' ממרים פ"ב ה"ב.

3 רמב"ם שם פ"א ה"א-ב. סהמ"צ להרמב"ם שרש א'. ועוד.

4 שופטים יז, יא.

5 הל' תשובה פ"ז ה"ה. וראה אגה"ת פ"א (ק, א).

6 ה"ז. וראה ברכה לא"נ ש"י י"א ניסן תשד"מ ובהערות שם (לקו"ש חכ"ז ע' 15-314).